

Nr 36

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 16:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Genom en den 22 april 1960 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 155, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 16:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt

Härigenom förordnas, att 2 § 2:o), 16:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

2:o) mål om beslut av landsting, av kommun, annan menighet eller deras representationer, så framt ej klagan föres över Konungens befallningshavandes beslut i anledning av sökt fastställelse å generalplan, stadsplan eller utomplansbestämmelser eller å ändring av fastställd sådan plan eller sådana bestämmelser eller å grunder för beräkning av avgift som avses i lagen om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m. m. eller ock målet angår skolväsendets ordnande;

2:o) mål om beslut av landsting, av kommun, annan menighet eller deras representationer, så framt ej klagan föres över Konungens befallningshavandes beslut i anledning av sökt fastställelse å generalplan, stadsplan, *byggnadsplan* eller utomplansbestämmelser eller å ändring av fastställd sådan plan eller sådana bestämmelser eller å grunder för beräkning av avgift som avses i lagen om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m. m.;

mål om nybyggnad — — — likställt hem;

¹ Senaste lydelse av 2 § 2:o) och 17:o) se SFS 1957:266 samt av 2 § 16:o) se SFS 1958:454.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

mål angående samhällets barnavård och ungdomsskydd, så framt ej klagan föres över socialstyrelsens beslut i fråga, som avses i 41 § 1, 2 eller 4 mom. barnavårdslagen;

mål om barnavårdsnämnds — — — vissa underhållsbidrag;

16:o) mål om meddelande i särskilda fall av tillstånd, förbud eller föreläggande jämlikt författningar och föreskrifter rörande den allmänna hälsovården och motverkande av vattenförorening, rörande brandförsvaret, med undantag av mål som avse kommuns skyldigheter enligt brandlagen, rörande civilförsvaret i vad angår inrättandet av enskilda skyddsrum samt rörande städernas eller andra orters byggnadsväsen i övrigt, så framt ej klagan föres över beslut i anledning av ansökan hos Konungens befallningshavande om tillstånd att företaga nybyggnad utan hinder av gällande byggnadsförbud;

mål om föreläggande — — — eller

mål om fördelning av kostnaderna för gemensamt hemskydd, verkskydd eller skyddsrum;

mål om fastighetsägarbidrag — — — och behandling;

17:o) mål om kyrkotukt, — — — eller målsmän;

mål enligt barnavårdslagen, så framt ej klagan föres över socialstyrelsens beslut i fråga, som avses i 57 § första eller tredje stycket;

16:o) mål om meddelande i särskilda fall av tillstånd, förbud eller föreläggande jämlikt författningar och föreskrifter rörande den allmänna hälsovården och motverkande av vattenförorening, rörande brandförsvaret, med undantag av mål som avse kommuns skyldigheter enligt brandlagen, rörande civilförsvaret i vad angår inrättandet av enskilda skyddsrum samt rörande städernas eller andra orters byggnadsväsen i övrigt, så framt ej klagan föres över beslut i anledning av ansökan hos Konungens befallningshavande om tillstånd att företaga nybyggnad utan hinder av gällande byggnadsförbud eller i anledning av dylik ansökan hos byggnadsnämnd beträffande fråga, som det enligt förordnande av Konungens befallningshavande ankommit på nämnden att pröva;

12 § första stycket;

mål om fördelning av kostnaderna för gemensamt verkskydd eller skyddsrum;

mål om befrielse från skolgång för skolpliktigt barn som åtnjuter enskild undervisning, om hämtning av skolpliktigt barn med biträde av polismyndighet;

mål om inskrivning, — — — veterinärstyrelsens inseende;

mål om bötesansvar; mål om annat föreläggande vid vite än sådant,

mål om bötesansvar; mål om annat föreläggande vid vite än sådant,

*(Gällande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

som må givas enligt författningar rörande banker eller andra penninginrättningar, författningar rörande yrkesmässigt utövande av köp och försäljning i kommission av aktier, obligationer och liknande värdepapper, författningar rörande fondbörsverksamhet, lagen om polisväsendet i riket, lagen om uppsikt å jordbruk, lagen om rätt till fiske, lagen med särskilda bestämmelser om uppfinningar av betydelse för rikets försvar eller folkförsörjningen m. m., brandlagen, såvitt angår kommuns skyldigheter enligt samma lag, civilförsvarslagen, utom såvitt rör inrättandet av enskilda skyddsrum, lagen om särskilda skyddsåtgärder för vissa kraftanläggningar eller författningar rörande åtgärder för att trygga tillgången inom riket på mineralolja; mål om utdömande av vite enligt andra än nämnda författningar;

som må givas enligt författningar rörande banker eller andra penninginrättningar, författningar rörande yrkesmässigt utövande av köp och försäljning i kommission av aktier, obligationer och liknande värdepapper, författningar rörande fondbörsverksamhet, lagen om polisväsendet i riket, lagen om uppsikt å jordbruk, lagen om rätt till fiske, lagen med särskilda bestämmelser om uppfinningar av betydelse för rikets försvar eller folkförsörjningen m. m., brandlagen, såvitt angår kommuns skyldigheter enligt samma lag, civilförsvarslagen, utom såvitt rör inrättandet av enskilda skyddsrum, *lagen med vissa bestämmelser till skydd för försvaret m. m.*, lagen om särskilda skyddsåtgärder för vissa kraftanläggningar eller författningar rörande åtgärder för att trygga tillgången inom riket på mineralolja; mål om utdömande av vite enligt andra än nämnda författningar;

mål om häktads — — — — — i brottmål;

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1961, såvitt avser den i 2 § 2:o) vidtagna ändringen angående mål enligt barnavårdslagen, och i övrigt den 1 juli 1960.

Den 15 april 1959 avgav f. d. justitierådet Seve Ekberg såsom särskild tillkallad sakkunnig betänkande angående kompetensfördelningen av besvärsmål mellan Kungl. Maj:t i statsrådet och regeringsrätten, innehållande förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 och 3 §§ lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt. Sedan yttranden över betänkandet avgivits av ett stort antal myndigheter och organisationer är det samma f. n. föremål för bearbetning inom justitiedepartementet. Denna bearbetning är ännu icke slutförd. I avbidan härpå har i förevarande proposition — utan principiellt ställningstagande till det av den sakkunnige framlagda förslaget — föreslagits ändringar, som är omedelbart påkallade av ny lagstiftning.

1† Bihang till riksdagens protokoll 1960. 9 saml. 1 avd. Nr 36

1. a. Den 1 juli 1960 träder på byggnadsväsendets område två författningar i kraft, nämligen *dels* lagen den 30 december 1959 (nr 611) om ändring i byggnadslagen den 30 juni 1947 (nr 385), *dels ock* byggnadsstadgan den 30 december 1959 (nr 612). Samtidigt upphör — med visst undantag varom här ej är fråga — byggnadsstadgan den 30 juni 1947 (nr 390) att gälla.

Enligt byggnadslagen i dess äldre lydelse ankommer det på länsstyrelse att vid behov upprätta och fastställa byggnadsplan. Talan mot länsstyrelses beslut om fastställande av byggnadsplan föres hos Kungl. Maj:t (107 och 150 §§ byggnadslagen). De år 1959 vidtagna lagändringarna innebär bland annat att nya regler kommer att gälla om proceduren vid tillkomsten av en byggnadsplan. Enligt dessa regler (107 och 108 §§ byggnadslagen) skall byggnadsplan i allmänhet upprättas genom kommunens försorg. Även länsstyrelse kan emellertid under vissa förutsättningar låta upprätta sådan plan. Byggnadsplan, som upprättats genom kommunens försorg, skall antagas av kommunens fullmäktige eller i vissa fall av byggnadsnämnden samt skall för att bli gällande fastställas av länsstyrelsen. Detsamma gäller med avseende å ändring av byggnadsplan. Liksom tidigare kan talan mot länsstyrelses beslut i fastställelsefrågan föras genom besvär hos Kungl. Maj:t (150 § byggnadslagen).

Besvärsmål, som rör länsstyrelses beslut om fastställelse eller ändring av byggnadsplan enligt hittills gällande regler, är icke omnämnda i regeringsrättslagen bland de mål, som tillhör regeringsrättens upptagande och prövande, och skall följaktligen prövas av Kungl. Maj:t i statsrådet. Enligt 2 § 2:o regeringsrättslagen har regeringsrätten emellertid att upptaga och avgöra bland annat mål om beslut av kommun, annan menighet eller dess representationer, såframt ej klagan föres över länsstyrelses beslut i anledning av sökt fastställelse å generalplan, stadsplan eller utomplansbestämmelser eller å ändring av fastställd sådan plan eller sådana bestämmelser.

Med hänvisning till nu angivna förhållanden har *föredragande departementschefen, statsrådet Kling*, vid lagrådsremissen anfört följande:

»I de fall då länsstyrelses beslut angående fastställelse eller ändring av byggnadsplan enligt de nya reglerna i byggnadslagen föregås av kommunalt beslut att antaga planen eller planändringen skulle prövningen av besvärsmålen således ankomma på regeringsrätten. Genom de vidtagna ändringarna i byggnadsförfattningarna har dock icke avsetts att jämväl ändra principerna för fördelningen av besvärsmål mellan Kungl. Maj:t i statsrådet och regeringsrätten. Samtliga sådana mål, vilka rör fastställelse eller ändring av byggnadsplan, bör även i fortsättningen vara undandragna regeringsrättens prövning. Sistnämnda lagrum synes böra ändras i enlighet härmed.»

1. b. Byggnadsförbud enligt byggnadslagen (13—16, 34—38, 45, 79—82, 86, 87, 91, 100, 101, 106, 108, 109, 122, 123, 125, 134, 136 och 169 §§) är i regel dispensabelt. Dispensgivningen ankommer för närvarande i de flesta fall på Kungl. Maj:t eller länsstyrelsen, men genom bestämmelser i 1947 års byggnadsstadga har det anförtratts byggnadsnämnderna att i samband med byggnadslovgivningen även handha dispensgivning i viss begränsad om-

fattning (49, 50 och 170 §§ byggnadsstadgan). Mot byggnadsnämnds beslut kan talan föras hos länsstyrelsen, och mot länsstyrelsens beslut hos Kungl. Maj:t (150 § byggnadslagen och 167 § byggnadsstadgan). De år 1959 vidtagna ändringarna i byggnadslagen ger möjlighet att i större omfattning än förut delegera Kungl. Maj:ts och länsstyrelsernas dispensbefogenhet till byggnadsnämnderna (14, 15, 34, 38, 109 och 110 §§ byggnadslagen). I 1959 års byggnadsstadga har i anslutning härtill upptagits bestämmelser, vilka närmare reglerar omfattningen av byggnadsnämndernas dispensbefogenhet. Viss sådan befogenhet skall tillkomma samtliga byggnadsnämnder (41 § samt 56 § 2 mom. byggnadsstadgan). Härjämte kan länsstyrelsen under vissa närmare angivna förutsättningar till byggnadsnämnden delegera huvudparten av de dispensbefogenheter, som eljest tillkommer länsstyrelsen (67 § byggnadsstadgan). Över byggnadsnämndens beslut kan — med vissa angivna undantag — besvär anföras hos länsstyrelsen. Över länsstyrelsens beslut kan talan föras hos Kungl. Maj:t (71 § byggnadsstadgan och 150 § byggnadslagen).

Med avseende å prövningen av besvärsmål, som angår dispens från byggnadsförbud, hos Kungl. Maj:t framgår av 2 § 16:o) regeringsrättslagen att till regeringsrättens upptagande och avgörande hör mål om meddelande i särskilda fall av tillstånd, föreläggande och förbud jämlikt författningar och föreskrifter rörande städernas och andra orters byggnadsväsen, såframt ej klagan föres över beslut i anledning av ansökan hos länsstyrelse om tillstånd att företaga nybyggnad utan hinder av gällande byggnadsförbud. Detta innebär att förevarande mål fördelas mellan Kungl. Maj:t i statsrådet och regeringsrätten med hänsyn till huruvida dispensansökan gjorts hos länsstyrelse eller byggnadsnämnd.

Vid lagrådsremissen har *departementschefen* anført.

»Den vidtagna avsevärda utökningen av den dispensbefogenhet, som kan anförtros byggnadsnämnd, kommer att få till följd att till regeringsrätten överföres åtskilliga typer av dispensmål, som för närvarande handlägges av Kungl. Maj:t i statsrådet. För att motverka en sådan rubbning av fördelningen av dessa mål torde nyssberörda stadgande i regeringsrättslagen böra kompletteras med en bestämmelse av innebörd att från regeringsrättens kompetens undantages jämväl mål, i vilka klagan föres över beslut i anledning av dispensansökan hos byggnadsnämnd beträffande fråga, som det enligt förordnande av länsstyrelsen ankommit på nämnden att pröva.

Här föreslagna, av de nya byggnadsförfattningarna föranledda ändringar i regeringsrättslagen bör träda i kraft samtidigt som dessa författningar.»

2. Enligt 2 § 2:o) regeringsrättslagen skall regeringsrätten upptaga och avgöra mål angående samhällets barnavård och ungdomsskydd, såframt ej klagan föres över socialstyrelsens beslut i fråga, som avses i 41 § 1, 2 eller 4 mom. barnavårdslagen.

I proposition till årets riksdag (nr 10) har framlagts förslag till lag om samhällets vård av barn och ungdom (barnavårdslag), vilken fr. o. m. den

1 januari 1961 skall ersätta 1924 års barnavårdsdag. Lagförslaget har med en mindre jämkning antagits av riksdagen. Den nya lagen vilar i väsentliga delar på samma principer som den nuvarande lagen och ansluter sig vad angår klagan över länsstyrelses beslut i sak nära till gällande rätt. Klagan skall sålunda föras hos kammarrätten i mål om ersättning för barnavårdskostnad, hos hovrätt i mål om tvångsarbete samt i övrigt hos Kungl. Maj:t. Omfattningen av besvärshöjningen har i den nya lagen närmare preciserats genom att de beslut av barnavårdsnämnd, som skall kunna överklagas genom förvaltningsbesvär, angivits genom en uttömmande uppräkningslista. Bland nytilkommande frågor, som skall kunna genom besvär tagas under Kungl. Maj:ts prövning, märkes särskilt beslut angående omhändertagande för utredning, om vissa förebyggande åtgärder, om förbud för den som har vårdnaden om ett barn att skilja detta från fosterhem samt om utdömande av vite, avvisande av biträde och ersättning för inställelse inför länsstyrelse. Socialstyrelsens beslut skall liksom för närvarande kunna överklagas hos Kungl. Maj:t. Bestämmelserna i 41 § 1, 2 och 4 mom. gällande barnavårdsdag har fått motsvarighet i 57 § första och tredje styckena nya lagen. Första stycket innehåller bestämmelser om inrättande av barnhem. Om kommun eller landstingskommun ämnar inrätta barnhem, skall plan för hemmet och dess verksamhet underställas Konungen eller, om Konungen så bestämmer, socialstyrelsen. Önskar annan än kommun eller landstingskommun inrätta barnhem, skall tillstånd sökas hos Konungen eller, om Konungen så bestämmer, socialstyrelsen. Enligt tredje stycket skall dessa bestämmelser äga motsvarande tillämpning, när den som driver barnhem vill flytta eller utvidga anstalten eller vidtaga större förändring beträffande dess anordningar, personal eller verksamhet eller när ombyte av innehavare skall ske. Vidare må nämnas, att nya barnavårdslagen i 58 § innehåller den nyheten, att socialstyrelsen beträffande varje barnavårdsanstalt skall äga meddela föreskrift om det högsta antal barn och unga som samtidigt får vårdas där.

Departementschefen har i nu förevarande proposition uttalat, att till Kungl. Maj:t fullföljda mål enligt barnavårdslagen såsom anförts i propositionen rörande denna lag även i fortsättningen med samma undantag som för närvarande bör avgöras av regeringsrätten. Med hänsyn härtill har det förenämnda stadgandet i regeringsrättslagen föreslagits från och med den 1 januari 1961 erhålla den avfattningen att till regeringsrättens upptagande och avgörande hör mål enligt barnavårdslagen, såframt ej klagan föres över socialstyrelsens beslut i fråga, som avses i 57 § första eller tredje stycket sistnämnda lag.

3. I 2 § 2:o) regeringsrättslagen undantages från regeringsrättens kompetensområde bland annat sådana kommunala besvärsmål som angår skolväsendets ordnande. Grunden till detta undantag var ursprungligen den tillsynsrätt som domkapitlen utövade över folkskoleväsendet. Med begagnande av denna rätt företog domkapitlen understundom en prövning som gick ut-

över eller vid sidan av de hos domkapitlet anförda kommunalbesvärerna. Det ansågs därför lämpligt att målen om skolväsendets ordnande behandlades på samma sätt som mål om fastställande av menighets beslut. (Jfr prop. 1909: 11 s. 32 och 1928: 232 s. 9.)

I denna fråga har *departementschefen* anfört:

»Från och med den 1 juli 1958, då skolstyrelselagen den 21 december 1956 trädde i kraft, har domkapitlens befattning med skolväsendet upphört. Kommunalbesvärsmålen rörande skolväsendet har därvid helt överflyttats från domkapitlet till länsstyrelserna (jfr prop. 1956: 182 s. 236 och s. 290 samt 1958: 85 s. 26). I sådana besvärsmål kan icke vidare förekomma någon på skolmyndighets tillsynsrätt grundad lämplighetsprövning. Den särställning som målen om skolväsendets ordnande intagit i förevarande hänseende bör därför nu upphöra och föreskriften härom i 2 § 2:o) regeringsrättslagen utgå. Lagändringen torde böra träda i kraft den 1 juli 1960.»

4. Enligt 2 § 17:o) regeringsrättslagen hör, utom mål om kyrkotukt, även mål om skolpliktiga barns skiljande från föräldrar eller målsmän till regeringsrättens upptagande. Denna bestämmelse går tillbaka på föreskrifter, som fanns redan i 1842 års folkskolestadga och som innebar att, om föräldrar tredskades och trots varning försummade att hålla sina barn i skola, barnen kunde skiljas från föräldrarna och överlämnas till vård av andra personer samt kostnaderna härför uttagas av föräldrarna. Liknande föreskrifter fanns kvar i folkskolestadgorna ända till år 1932, då de utbyttes mot bestämmelser om hämtning av skolpliktiga barn med biträde av polismyndighet och om föreläggande av vite. Nu gällande bestämmelser i ämnet är meddelade i 24 § folkskolestadgan den 23 maj 1958 (nr 399, jfr prop. 1958: 93 s. 35). Om skolpliktig elev i obligatorisk skola underlåter att fullgöra sin skolgång och detta beror på tredska av den som har honom i sin vård, kan länskolnämnden enligt dessa bestämmelser förelägga den tredskande vid vite att regelbundet hålla eleven i skolan. Och om sådan åtgärd ej har åsyftad verkan eller eljest särskilda skäl föreligger, kan länskolnämnden förordna att eleven skall hämtas till skolan med biträde av polismyndighet.

Vid lagrådsremissen har *departementschefen* yttrat:

»Polishämtning av skolbarn kan tänkas förekomma huvudsakligen i två typfall, nämligen *dels* då föräldrar håller sina barn hemma från skolan i syfte att därigenom påverka skolmyndigheterna till någon viss åtgärd, *dels* då föräldrar önskar bereda sina barn enskild undervisning i hemmet eller annorstädes men skolmyndigheterna ej medger befrielse från skolgången. Beträffande sistnämnda fall är att märka att, om ett skolpliktigt barn erhåller enskild undervisning som väsentligen motsvarar undervisningen i vanlig skola, barnet enligt 16 § folkskolestadgan har rätt att få befrielse från att gå i skolan (jfr prop. 1958: 93 s. 32). Kontroll över ett barn, som åtnjuter enskild undervisning, kan utövas på det sättet att skolstyrelsen kallar barnet till provning. Om barnet då uteblir eller det befinnes att barnet ej

fått tillfredsställande undervisning och rättelse ej vinnes på annat sätt, skall styrelsen ålägga barnet skolgång.

Uppenbarligen bör mål om besvär över länskolnämnds beslut rörande polishämtning av skolbarn höra till regeringsrättens upptagande; även besvärsmål om befrielse från skolgång för skolpliktigt barn, som åtnjuter enskild undervisning, synes böra hänföras dit. Föreskrift härom kan lämpligen införas i 2 § 17:o) regeringsrättslagen. Den här avsedda lagändringen bör träda i kraft den 1 juli 1960.»

5. I proposition till årets riksdag (nr 5) har framlagts förslag till ny civilförsvarslag och till lag om ändring i lagen den 17 maj 1940 (nr 358) med vissa bestämmelser till skydd för försvaret m. m. Lagförslagen har godkänts av riksdagen, med en mindre ändring i förslaget till civilförsvarslag.

I nu förevarande proposition har *departementschefen* anfört:

»Den antagna nya civilförsvarslagen saknar bestämmelser om hemskydd. Föreskriften i 2 § 16:o) regeringsrättslagen att mål om fördelning av kostnaderna för gemensamt hemskydd tillhör regeringsrättens upptagande och avgörande bör därför utgå.

Den nya civilförsvarslagen upptar ej heller motsvarighet till stadgandena under 57 § i 1944 års civilförsvarslag om vidtagande av särskilda åtgärder till förhindrande av spioneri och sabotage eller eljest till säkerställande av driften och förebyggande av skada vid anläggning eller byggnad för industriell eller annan verksamhet av väsentlig betydelse för försvaret eller folkförsörjningen. Motsvarighet till dessa regler skall i stället enligt det av riksdagen antagna förslaget till ändring i 1940 års lag med vissa bestämmelser till skydd för försvaret m. m. intagas i nämnda lag.

För att tillgodose det särskilda skyddet kan enligt 1944 års civilförsvarslag vitesföreläggande ifrågakomma enligt vissa bestämmelser i lagen. I samband med överflyttningen till 1940 års lag av reglerna om detta särskilda skydd införes i samma lag motsvarande möjligheter att förelägga och utdöma vite.

Enligt 2 § 17:o) regeringsrättslagen tillhör mål om vitesföreläggande och utdömande av vite regeringsrättens upptagande och avgörande. Undantag göres emellertid bland annat för mål, som hänför sig till civilförsvarslagen, utom såvitt rör inrättandet av enskilda skyddsrum. De skäl, som föranlett att mål om vitesföreläggande och utdömande av vite i samband med vidtagande av särskilda skyddsåtgärder av nu förevarande slag hittills undantagits från regeringsrättens kompetens, kvarstår även sedan reglerna om skyddet brutits ut ur civilförsvarslagen och intagits i 1940 års lag. Ifrågasvarande mål bör således även fortsättningsvis undantagas från regeringsrättens kompetens. Härför kräves en ändring i nyssnämnda stadgande i regeringsrättslagen.

I likhet med den nya civilförsvarslagen och lagen om ändring i 1940 års lag bör nu föreslagna ändringar i regeringsrättslagen träda i kraft den 1 juli 1960.»

Lagrådet har yttrat:

»Lagrådet anser sig i detta sammanhang icke ha att ingå på frågan om ändringar av den vidare innebörd som avses i det av f. d. justitierådet Seve Ekberg framlagda förslaget om kompetensfördelningen mellan Kungl. Maj:t i statsrådet och regeringsrätten. Vid prövning av sistnämnda förslag bör övervägas att med de nu reglerade besluten enligt 57 § första och tredje styckena barnavårdslagen likställa fall som avses i 58 § samma lag. Lagrådet förutsätter, att även frågan om besvärsmål rörande skolplikt då kommer under förnyad prövning.

Med denna reservation lämnar lagrådet nu förevarande förslag utan erinran.»

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 155, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 maj 1960

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: fru Gärde Widemar, herrar Branting, Per Olofsson, Robert Johansson, Nyström, Per-Olof Hanson, fröken Mattson och herr Arvidson;

från andra kammaren: herrar Landgren, Hedqvist, fru Boman, herrar Östrand, Fröding, Ekström i Björkvik, Gustafsson i Borås och Fälldin.